

**Резолюції V-ої сесії Патріаршого Собору УГКЦ на тему
„Богосвячене життя”
Прудентополіс, Бразилія 31 серпня - 4 вересня 2011 р. Б.**

Ми, делегати V-ої сесії Патріаршого Собору УГКЦ на тему „Богосвячене життя” зібралися, щоб обговорити стан богосвяченого життя у нашій Церкві та випрацювати певні напрямні щодо перспектив його розвитку.

У сесії Собору взяли участь делегати - єпископи, священники, богосвячені особи та миряни - з України, Бразилії, Аргентини, Центральної та Західної Європи, США, Канади, Австралії та Парагваю та Казахстану.

На пленарних засіданнях і під час роботи в групах учасники Собору визнали богосвячене життя у всій різноманітності його форм як безцінний дар Божий для нашої Церкви, який ми повинні шанувати та дбайливо плекати. На основі цього, відповідно до статуту Собору, пропонуємо:

А. Роздумуючи над ідентичністю богосвяченого життя:

1. На всіх рівнях Церковного життя дбати про глибше усвідомлення суті покликання, завдання та ролі богосвячених осіб у житті Церкви і народу, постійно переосмислювати суть такої посвяти, оновлювати духовне життя богосвячених спільнот та плекати дальший розвиток богосвяченого життя в УГКЦ. Просити Синод Єпископів УГКЦ випрацювати стратегію розвитку богосвяченого життя УГКЦю
2. Для глибшого розуміння богосвяченого життя та плекання пошани до нього розробити програму його кращого пізнання серед мирян (особливо молоді), семінаристів, священників та катехитів.
3. Постійно пригадувати богосвяченим особам, що їхнє покликання є особливим даром Божим та запросити їх до глибшого переосмислення власного життя з метою перетворення їх спільнот у вогнища правдивого християнського життя.
4. Стверджуємо, що богосвячені особи мають моральний авторитет у Церкві, який базується на багатій спадщині їх попередників, тож нехай його цінують, бережуть та будуть у змозі примножити і передати майбутнім поколінням, пам'ятаючи про ту велику відповідальність, яку вони несуть за дар свого покликання.
5. Визнати, що наріжним каменем богосвяченого життя є змагання до святості, яке звершується через покаєння та єднання з Богом, внутрішнє преображення, глибоке молитовне життя, аскезу та невтомну безперервну працю над собою. Тому заохочуємо спільноти богосвяченого життя:
 - плекати молитовне життя, яке впливає із постійного пошуку Бога та поєднує особисту і спільнотну молитву. В особливий спосіб заохочуємо осмислювати та відкривати красу і багатство літургійної спадщини нашої Церкви, її берегти та розвивати, черпаючи у ній поживу для щоденного життя, переживаючи її як зустріч з Богом.
 - поглиблювати радикальне життя євангельськими радами: послухом, убожеством та чистотою.
 - повертатися до духовних джерел богосвяченого життя: глибокого євангельського життя, живої традиції Церкви та власної спільноти, духу засновників, зокрема їх довір'я до Бога, самовідданості, мужності, покори, посвяти та жертвовності, в той же час вміти відчитувати знаки часу та давати відповідь на потреби та виклики світу.

Б. Роздумуючи над післанництвом богосвячених осіб:

1. Головним завданням богосвячених осіб є необхідність постійного свідчення сили віри та Божої присутності у світі. Для цього богосвяченим особам необхідно мати мужність бути собою у всіх обставинах життя, постійно зрікатися принад цього світу, вказувати своїм життям, поставою, словом, поведінкою на сутність християнського життя, щоб монастирі і надалі були осередками духовної культури, а їх спільноти - прикладом братньої любові.
2. Визнаючи велетенський внесок богосвячених осіб у різних ділянках апостольського служіння впродовж усієї історії нашої Церкви як в Україні, так і на поселеннях, пригадувати, що це служіння не є суттю, а лише виявом їх покликання і не повинно

- перешкоджати духовному розвитку богопосвяченої особи. Богопосвячені спільноти повинні мати відвагу відмовитися від певних видів апостоляту чи обійняти його нові форми.
3. Спонукаючи спільноти до розпізнання та розвитку талантів окремих богопосвячених осіб з відчуттям потреб місцевої Церкви, та заохочувати Церкву як структуру на чолі з місцевим ієрархом підтримувати ці зусилля враховуючи необхідність їх кординування на регіональному та всецерковному рівнях.
 4. Усвідомлюючи зміни, що відбуваються у сучасному світі, такі як занедбання християнських цінностей, поширення безбожного світогляду, занедбання моралі, втрату родинних цінностей, заохочувати богопосвячених осіб до віднайдення нових форм свідчення, здатних проникати у серце сучасної людини, покладаючись у цьому з одного боку, на досвід великих подвижників місійного служіння минулого, а з іншого – на новітні напрацювання співбратів та сестер сучасних богопосвячених спільнот. Богопосвяченим спільнотам плекати у своїх членах місійного духа, тобто прагнення і відчуття обов'язку проповідувати Євангеліє.

В. Роздумуючи над плеканням покликань до богопосвяченого життя

1. Визнаючи те, що покликання є тайною взаємин Бога і людини, Церква покликана скеровувати свої зусилля не тільки на те, щоб заохочувати молодих людей позитивно відгукнутися на поклик Божий, але і допомогти богопосвяченій особі глибоко і всесторонньо зростати у ньому. Спільноти богопосвяченого життя покликані дбати про належне виховання своїх членів, яке повинно обіймати особу у всіх вимірах її життя: загальнолюдському, духовному, інтелектуальному та пасторальному.
2. Враховуючи важливість християнського родинного виховання для розвитку нових покликань до богопосвяченого життя, Церква повинна плекати душпастирство подружжя та родини, душпастирство дітей та молоді.
3. Священники, богопосвячені особи та катехити хай не бояться пропонувати молодим людям шлях богопосвяченого життя, заохочувати до нього та підтримувати молоду людину у її виборі, вказувати на велику благодать вибору богопосвяченого життя, одночасно наголошуючи на усвідомленні великої відповідальності перед Богом за свій вибір.
4. Богопосвячені особи хай дбають про автентичність їхнього життя, памятаючи про те, що поверховість життя, брак молитви, надмір активності не дають можливості показати молодим людям красу богопосвяченого життя, а то й можуть стати згіршенням для молодої людини.
5. Заохочувати мирян співпрацювати з богопосвяченими особами, бути для них підпорою, брати участь у плеканні покликань до богопосвяченого життя та молитися за нові покликання. В особливий спосіб звертатися до батьків, щоб вони не боялися віддавати своїх дітей на служіння Богу та до молоді, щоб вона мала мужність прийняти Божий поклик.
6. Заносити безустанні молитви до Господа за дар покликань до богопосвяченого життя.

Пам'ятаючи про результати попередніх сесій Собору УГКЦ щиро просимо Синод Єпископів створити постійно діючий Секретаріат Собору, який займатиметься приготуванням наступних Сесій Собору УГКЦ та дбатиме про виконання рішень кожної сесії Собору.

Від імені делегатів V –ої сесії Патріаршого Собору УГКЦ на тему „Богопосвячене життя”

о. Тарсикій Залуцький, ЧСВВ
Секретар V –ої сесії Патріаршого Собору УГКЦ
на тему „Богопосвячене життя”